

CỐT LỖI ĐẠO TRỜI

“Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn... và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.”
(Mc 12,33)

Suy niệm: Chúng ta chẳng lạ gì câu nói: “Đạo nào cũng dạy điều hay lẽ phải!” Quả thật, đạo nào cũng dạy yêu thương: Đức Phật dạy từ bi hỉ xả, Đức Khổng tử dạy nhân ái. Chúa Giê-su thì dạy bác ái. Thế nhưng có điểm khác biệt: Chúa dạy điều cốt lõi của Đạo Trời không chỉ là YÊU NGƯỜI mà còn là MẾN CHÚA nữa. Ta phải mến Chúa vì tất cả sự sống và sự tồn tại của ta đều phát xuất từ Chúa, và vì Chúa là Đấng Hằng Sống. Mặt khác ta phải yêu người vì con người cũng được Chúa yêu thương; vì trong Chúa, mọi người là anh em với nhau; vì khi yêu người, ta yêu mến Chúa hiện diện nơi họ. Niềm tin và lòng mến Chúa chính là nền tảng vững chắc để tình yêu thương đồng loại được trở nên đích thực và bền vững.

Mời Ban: Việc “yêu người” lắm khi trở nên khó khăn thậm chí là không thể: lòng giận ghét khiến người ta thốt ra những lời cay độc muốn xoá bỏ sự có mặt của người khác khỏi cuộc sống của mình. Nhưng như nhạc sĩ Phạm Duy tâm sự: “Giết người đi thì ta ở với ai?” Nhà thơ John Donne (1572-1631) có nói một câu mà ngày nay đã trở thành quen thuộc với nhiều người: “*Không ai là một hòn đảo.*” Mỗi người đều cần đến người khác để sống, để yêu, để chính bản thân mình được hoàn thiện. Chúa Giê-su, Đấng “*hiến thân chịu chết cho người mình yêu*” cho ta thấy chỉ có thể “*yêu người như chính mình*” khi ta biết “*yêu người như Chúa yêu ta.*”

Sống Lời Chúa: Làm một nghĩa cử bác ái cho một người mà tự nhiên bạn cảm thấy khó thương nhất.

Cầu nguyện: Đọc kinh *Kính Mến*.